

TEMA T2.1: TEMA 2: NOVI TRENDOVI I TEHNOLOGIJE U
OBRAZOVANJU

Paper No.T2.1-1
05440

**INFORMACIONA BEZBEDNOST NA UNIVERZITETU U NOVOM
SADU U POGLEDU ZAŠTITE PODATAKA O LIČNOSTI – pravni aspekti**

Milana Pisarić¹, Mihajlo Marjanski³, Aleksandar Rikalović³,

¹ Univerzitet u Novom Sadu, Pravni fakultet, Novi Sad, Srbija

² Univerzitet u Novom Sadu, Fakultet tehničkih nauka, Novi Sad, Srbija

³ Univerzitet u Novom Sadu, Fakultet tehničkih nauka, Novi Sad, Srbija

¹ mpisari@pf.uns.ac.rs, ² marjanski.mihajlo@uns.ac.rs, ³ a.rikalovic@uns.ac.rs

Kratak sadržaj: Informaciona bezbednost je veoma važna u doba digitalne transformacije, a obuhvata i bezbednost informacija, pod kojom se podrazumeva zaštita poverljivosti, integriteta i dostupnosti podataka, koja je, između ostalog, uslovljena i regulatornim zahtevima. U pogledu bezbednosti podataka o ličnosti, netehnički elementi informacione bezbednosti svode se na ispunjenost normiranih uslova i procedura a radi zaštite poverljivosti, integriteta i dostupnosti podataka o ličnosti. Naime, subjekti koji rukuju i obrađuju podatke o ličnosti dužni da se pridržavaju određenih pravila, koja su kreirana sa ciljem smanjenja rizika po bezbednost podataka. Zahtevi informacione bezbednosti odnose se i na oblast visokog obrazovanja, pa je bezbednost podataka o ličnosti sve veća briga za visokoškolske ustanove. Univerziteti kao složene institucije prikupljaju više vrsta osetljivih podataka o studentima i zaposlenima, a da bi se izbegli rizici univerziteti bi trebalo da poštuju ne samo slovo zakona nego i da primenjuju najbolju praksu u pogledu procedura koje obezbeđuju prikupljanje, pristup podacima i njihovo korišćenje. U radu je analiziran normativni okvir za postupanje Univerziteta u Novom Sadu, najpre sa stanovišta dužnosti koje ima kao rukovalac podacima, a zatim i kroz sagledavanje integrativne funkcije u pogledu podataka o ličnosti.

Ključne reči: informaciona bezbednost, zaštita podataka o ličnosti, zakon

**INFORMATION SECURITY AT THE UNIVERSITY OF NOVI SAD IN REGARDS
TO THE PROTECTION OF PERSONAL DATA**

Abstract: Cyber security is of utmost importance in the era of digital transformation, and it also includes information security, which means the protection of confidentiality, integrity and availability of data, which, among other things, is conditioned by regulatory requirements. In terms of personal data, the non-technical elements of information security are reduced to the fulfillment of standardized preconditions and procedures in order to protect the confidentiality, integrity and availability of personal data. Namely, entities that handle and process personal data are obliged to comply with certain rules, which were created with the aim of reducing security risks. Information security requirements also apply to the field of higher education, so the security of personal data is a growing concern for higher education institutions. Universities as complex institutions collect many types of sensitive data about students and employees, and in order to avoid risks, universities should respect not only the law but also apply best practice in terms of procedures that ensure collection, access to data and its use. The paper analyzes the normative framework for the actions of the University of Novi Sad, first from the point of view of the duties University has as a data handler, and then by looking at the integrative function in terms of personal data protection.

Key Words: information security, personal data protection, law

1. UVOD

Visoko obrazovanje kao delatnost od posebnog značaja za Republiku Srbiju uređena je Zakonom o visokom obrazovanju (ZVO), a ostvaruju je visokoškolske ustanove (VŠU), među kojima je i Univerzitet u Novom Sadu (UNS), kao samostalna VŠU (čl. 34 st. 1, čl. 44 st. 1 ZVO). Ova delatnost zasniva se na važnim principima, od kojih je za informacionu bezbednost važno poštovanje ljudskih prava i građanskih sloboda (čl. 4 t. 7 ZVO). Naime, u uslovima sveopšte digitalizacije, pa i u delatnosti visokog obrazovanja, od naročitog značaja je da se obezbede ljudska prava koja mogu biti dovedena u pitanje, a među tim pravima se posebno ističe pravo na zaštitu podataka o ličnosti. Ustav RS u čl. 42 garantuje zaštitu podataka o ličnosti kao neotuđivo ljudsko pravo, a izričito je predviđeno da se prikupljanje, držanje, obrada i korišćenje podataka o ličnosti uređuju zakonom. Zakon koji uređuje način ostvarivanja ovog prava je Zakon o zaštiti podataka o ličnosti (ZZPL), koji je normirao principe, zahteve i pravila procedure kojih su dužni da se pridržavaju svi koji rukuju i obrađuju podatke o ličnosti, a radi zaštite poverljivosti, integriteta i dostupnosti podataka o ličnosti. Drugim rečima, ZZPL sadrži pravne zahteve informacione bezbednosti podataka o ličnosti.

ZZPL je sistemski zakon, pa odredbe drugih zakona kojima se takođe uređuje obrada podataka o ličnosti moraju biti u skladu sa njim. Jedan od takvih je i ZVO, koji *zaštitu podataka o ličnosti dovodi u vezu sa evidencijama koje VŠU vodi*. U čl. 112 st. 2 ZVO čak *izričito nalaže* da se svi vidovi prikupljanja, obrade, objavljivanja i korišćenja podataka *sprovode u skladu sa ZZPL*. Pored ZVO, prikupljanje, obrada, objavljivanje i korišćenje podataka, koje vrši VŠU, uređeno je još jednim propisom, a to je Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja (ZOSOV). Važne izmene ZVO i ZOSOV nastupile su januara 2020, kada je usvojen *Zakon o izmenama i dopunama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja (ZID ZOSOV)* na osnovu kog su prestale da važe pojedine odredbe ZVO koje se odnose na evidencije, registar i obradu podataka,¹³ a pitanja ranije uređena u ZVO sada su uređena u ZOSOV, na bitno drugačiji način. No, i ovaj zakon upućuje na ZZPL, kao sistemski zakon u pogledu zaštite podataka o ličnosti.

U radu se razmatra položaj UNS u pogledu normativnih zahteva informacione bezbednosti podataka o ličnosti, pa se najpre pažnja poklanja dužnostima koje UNS ima kao rukovalac pojedinim kategorijama podataka o ličnosti u skladu sa ZVO, ZOSOV i ZZPL, a potom se analizira nadležnost UNS u okviru relevantne integrativne funkcije.

2. UNS KAO RUKOVALAC PODACIMA O LIČNOSTI

ZVO u čl. 113 propisuje vrste, jezik, pismo i formu evidencija koje VŠU vodi (st. 3 i 4), a koji podaci se unose u evidencije propisano je samo za podatke o studentima (određeni kao skup *ličnih podataka* (čl. 118), dok se pravila u pogledu podataka iz ostalih evidencija sadržana u odgovarajućim članovima ZOSOV.

ZVO predviđa da bliže uslove za vođenje, prikupljanje, unosa, ažuriranje, dostupnost podataka o kojima se vodi evidencija i druga pitanja od značaja za vođenje evidencija propisuje ministar (čl. 113 st. 6). No, i dalje su na snazi podzakonski akti doneti 2006, na osnovu ranije važećeg ZVO, i to: Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije koju vodi visokoškolska ustanova i Pravilnik o registru visokoškolskih ustanova, studijskih programa, nastavnika, saradnika i ostalih zaposlenih. Kako po novom ZVO opšti akti u pogledu evidencija nisu još doneti, mogli bi se primenjivati ova dva pravilnika iz 2006, pod uslovom da su u skladu sa ZVO. Međutim, upitno je koliko su ovi pravilnici usaglašeni sa izmenama ZVO iz 2020. i sa novim ZZPL, koji na bitno drugačiji način uređuje pitanja koja su razrađena u ovim podzakonskim aktima. Takođe, na sve druge evidencije i podatke, osim onih koji se odnose na studente, primenjuje se sada ZOSOV. Ne samo da je takvo (ne)postupanje nadležnih za usvajanje podzakonskih akata neopravdano i može ugroziti informacionu bezbednost podataka o ličnosti, nego kod VŠU stvara pravnu neizvesnost, jer ZVO predviđa prekršajnu odgovornost za VŠU koje ne postupa po opštem aktu¹⁴ – koji nije donet.

ZOSOV u čl. 175 propisuje koje evidencije su VŠU dužne da vode, i da podatke iz njih unose i ažuriraju u registre koje vodi Ministarstvo u okviru Jedinstvenog informacionog sistema prosvete (u daljem tekstu: JISP) (čl. 175 st.4). Ono što je posebno značajno i bitno drugačije u odnosu na prethodno rešenje u ZVO i ZOSOV pre izmena iz januara 2020. je preciznije uređenje JISP-a (čl. 175), svrhe obrade podataka (čl. 181), korišćenja, odnosno primalaca podataka iz evidencija i registara (čl. 182), te zaštite podataka (čl. 184), a koje izmene su uslovljene načelima zaštite podataka o ličnosti u smislu ZZPL. Štaviše, u čl. 184 utvrđena je dužnost VŠU da obezbedi mere zaštite od neovlašćenog pristupa i korišćenja podataka iz evidencija (st. 1). O kojim merama se radi, utvrđuje ministar (st.4), što do sada, u pogledu evidencija, nije učinjeno.

Dalje, shodno čl. 175 st. 10 ZOSOV (na osnovu ZID ZOSOV iz januara 2020), ministar propisuje bliže uslove i način uspostavljanja JISP-a, registara, vođenja, obrade, unosa, ažuriranja, dostupnosti podataka koji se unose u registre, kao i vrsti statističkih izveštaja na osnovu podataka iz registara. I u ovom slučaju prisutan je problem nepostojanja jasnih pravila o vođenju evidencija i slanju podataka iz njih u JISP, kao jedan od zahteva za pravilnu obradu podataka o ličnosti, pri čemu ZOSOV predviđa i prekršajnu odgovornost za VŠU koja ne postupa po pravilima¹⁵ – koja još uvek ne postoje. Ministar jeste u novembru 2019. na osnovu propisa koji su važili pre ZID ZOSOV doneo Pravilnik o Jedinstvenom informacionom sistemu prosvete, međutim, upitna njegova usaglašenost sa važećim ZVO i ZOSOV, a time i sa ZZPL.

UNS je shodno čl. 113 ZVO i čl. 175 ZOSOV dužan da vodi evidencije u pogledu studenata koji su upisali studijske programe koji se ostvaruju na nivou UNS i o zaposlenima na UNS, kao samostalnoj VŠU. Statut UNS u čl. 185 st.1 navodi koje evidencije vodi UNS, odnosno visokoškolska jedinica (u daljem tekstu: VŠJ) - u pitanju su evidencije navedene u čl. 113 ZVO - a UNS vodi i druge evidencije (čl. 185 st. 2). U pogledu načina vođenja evidencija Statut UNS upućuje na ZVO (čl. 185 st.1). Kako je ZVO organski povezan sa ZOSOV, i odredbe ovog zakona moraju se uzeti u obzir prilikom vođenja evidencija - u suprotnom, UNS može odgovarati za prekršaje ovih propisa, kao što je pokazano. Iako na osnovu ova dva propisa nisu usvojeni podzakonski akti koji bi precizno definisali zahtevi u pogledu

¹³ Radi se o čl. 114-117, 119-122, čl. 123 st.1-3 i st. 5 i čl. 153 ZVO.

¹⁴ ZVO među kaznenim odredbama predviđa u čl. 136 st.1 tač. 14 da će se kazniti za prekršaj novčanom kaznom od 200.000 do 2.000.000 dinara VŠU ako *ne vodi na propisan način ili neuredno vodi evidenciju* suprotno odredbama ovog zakona. Pri tome, u pogledu toga šta se smatra "propisanim načinom" vođenja evidencija upućuje se na čl. 113. st. 6, odnosno na podzakonski akt koji ministar donosi i kojim uređuje vođenje evidencija.

¹⁵ ZOSOV u čl. 193 st. 4 predviđa da će se kazniti za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 50.000 do 100.000 dinara VŠU u kojoj se vodi registar ustanova ako *ne unosi i mesečno ažurira podatke* u odgovarajuće registre. Pri tome, upućuje se na čl. 183 kojim se uređuje način unošenja, čuvanja i ažuriranja podataka o kojima je VŠU dužna da vodi evidencije, a u skladu sa podzakonskim aktom koji ministar donosi i kojim uređuje vođenje evidencija.

zaštite podataka o ličnosti u evidencijama koje vode VŠU, a da bi UNS obezbedio mere zaštite od neovlašćenog pristupa i korišćenja podataka iz evidencija, najprikladnije rešenje je da se prate pravila iz ZZPL. Štaviše, UNS kao *rukovalac* podacima o ličnosti o kojima je dužan da vodi evidenciju *dužan* je da *preduzme odgovarajuće tehničke, organizacione i kadrovske mere* kako bi obezbedio da se obrada vrši u skladu sa ovim zakonom (čl. 41 ZZPL), a za nepoštovanje ove dužnosti predviđena je prekršajna odgovornost.¹⁶ Koje su to mere precizirano je u čl. 50 ZZPL, pri čemu mere mogu da uključe primenu odgovarajućih internih akata o zaštiti podataka o ličnosti, ili bi UNS mogao da predoči da se pridržava obaveza preduzimanja mera na osnovu primene odobrenog kodeksa postupanja iz čl. 59 ili izdatog sertifikata iz čl. 61. Nažalost, interni akti o obradi podataka o ličnosti ne postoje na nivou UNS. Pri tome, sam Statut UNS u čl. 185 st. 3 predviđa da UNS, odnosno VŠJ sve vidove prikupljanja, čuvanja, obrade i korišćenja podataka sprovodi u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti i najvišim standardima o zaštiti podataka. U praksi se za potrebe vođenja navedenih evidencija, odnosno obradu podataka iz kadrovske i studentske službe UNS koristi komercijalni softver, međutim, kako interna pravila nisu definisana, ne bi se moglo tvrditi da je prosto oslanjanje na procedure integrisane u takav softver dovoljno za ispunjavanje normativnih zahteva informacione bezbednosti podataka o ličnosti, što od UNS kao rukovaoca podacima o ličnosti zahtevaju ZVO, ZOSOV i ZZPL. Kako Statut sadrži referencu na "najviše standarde o zaštiti podataka", što je više nego pohvalno, da bi UNS postupao po propisanim dužnostima - prvi korak jeste osmišljavanje univerzitetska pravila kojim bi se uredile procedure za zaštitu podataka o ličnosti, prateći zahteve iz ZZPL, ali i iz odgovarajućih standarda (npr. ISO/IEC 27001 i ISO/IEC 27002).

3. ZAŠTITA PODATAKA O LIČNOSTI I INTERGRATIVNA FUNKCIJA UNS

Ostvarujući integrativnu funkciju, UNS kao samostalna VŠU ima posebne nadležnosti u pojedinim oblastima, od kojih je, za informacionu bezbednost podataka o ličnosti, od naročitog značaja - formiranje i razvoj jedinstvenog informacionog sistema (čl. 58 st. 3 tač. 12 ZVO, čl. 18 st. 2 tač. 12 Statuta UNS). Za razliku od važećeg, *prethodni ZVO* je za ovu integrativnu funkciju (čl. 48 st. 2 tač. 13) u čl. 97a st. 4 *izričito predviđao formiranje jedinstvenog informacionog sistema univerziteta* koji čine objedinjeni podaci iz evidencija svih visokoškolskih ustanova u njegovom sastavu koji se vode kao jedinstvena baza podataka. Takvu odredbu *važeći ZVO* više ne sadrži. Shodno tome, upitno je da li UNS bez takve zakonske odredbe uopšte može da formira i razvija jedinstveni informacion sistem, i da li bi takav sistem bio u skladu sa važećim pravilima o JISP-u. Drugim rečima, pitanje je da li je ova integrativna funkcija uopšte ostvariva i u skladu sa važećim zakonskim okvirom. Bez daljih konkretizujućih odredaba, čini se da je ova integrativna funkcija (slučajno) zaostali relikv u novom ZVO, u izostanku konkretizacije kao što je to prethodni zakon predviđao.

Polazeći od citiranih odredaba, Statut UNS propisuje da je, radi ostvarivanja integrativne funkcije formiranja i razvoja jedinstvenog informacionog sistema, UNS ovlašćen da: 1) *utvrdi jedinstvene standarde za formiranje baze podataka* svih visokoškolskih i drugih organizacionih jedinica (čl. 93 st. 1 tač. 1); i 2) *ustanovi i razvija jedinstveni informacioni sistem* (čl. 93 st. 1 tač. 13). Takođe, pored opšte dužnosti da sprovode odluke organa UNS kojima se integrativne funkcije obezbeđuju (čl. 96 st. 1), Statut UNS je u čl. 95 st. 2 izričito utvrdio i *dužnost VŠJ* da: 1. *primenjuju jedinstvene standarde* koji se odnose na baze podataka; 2. *uspostave i obezbede redovno ažuriranje podataka u skladu sa jedinstvenim standardima* za formiranje baze podataka jedinstvenog informacionog sistema, koji uključuje ažuriranje podataka u bazama podataka visokoškolskih i drugih jedinica i rektorata; 3. na poseban zahtev, organima Univerziteta *dostavljaju* blagovremene, istinite, tačne i potpune podatke, informacije i izveštaje koji nisu u bazi podataka jedinstvenog informacionog sistema. Iz ovih odredaba nedvosmisleno proizlazi da je intencija bila da se formira jedinstvena baza podataka na nivou UNS u koju bi VŠJ bile dužne da unose podaci iz evidencija svih visokoškolskih i drugih organizacionih jedinica, na standardizovan način.¹⁷ Međutim, u praksi takav jedinstveni informacioni sistem UNS ne postoji. Štaviše, u važećim zakonskim okvirima ne bi ni mogao da postoji jer za tako nešto nema više osnova u ZVO.

Dalje, u čl. 184 Statuta propisano je da UNS organizuje integraciju informacionih sistema za potrebe evidentiranja i praćenja svih podataka u realizaciji funkcija Univerziteta, što se ostvaruje kroz rad Centra za informacione tehnologije - CIT-UNS, kao organizacione jedinice UNS bez statusa pravnog lica. Iako je među zadacima propisano i *staranje o funkcionisanju jedinstvenog informacionog sistema* (čl. 34 st. 1. tač. 1), CIT-UNS u praksi ne vrši taj zadatak (jer takav sistem ne postoji), niti je donet *opšti akt kojim bi se uredili bliži uslovi* i način uspostavljanja jedinstvenog informacionog sistema, kao i način prikupljanja i obrade podataka (čl. 34 st. 2). Ono što postoji na nivou UNS su *Pravila o načinu i dinamici dostavljanja podataka informacionom sistemu Univerziteta u Novom Sadu*, kojim je uređen jedinstveni informacioni sistem UNS (ISU). Ova Pravila su doneta 2015. na osnovu čl. 97a ranije važećeg ZVO i čl. 73 ranije važećeg Statuta UNS, i ona su dalje na snazi. Međutim, od dana usvajanja Pravila donet novi ZVO (2017), novi ZZPL (2018), kao i novi Statut UNS (2018), a propisi koji su iskorišćeni kao

¹⁶ Primera radi, ZZPL u čl. 95 st. 1. tač. 1 predviđa da se novčanom kaznom od 50.000 do 2.000.000 dinara može kazniti VŠU ako obrađuje podatke o ličnosti suprotno načelima obrade, a odgovorno lice u pravnom licu, novčanom kaznom od 5.000 do 150.000 dinara.

¹⁷ Utvrđivanje *jedinstvenih standarda za formiranje baze podataka* svih visokoškolskih i drugih organizacionih jedinica u nadležnosti je Senata (čl. 94 st. 2).

pravni osnov za usvajanje Pravila prestali su da proizvode dejstvo (vid. čl.155 ZVO, čl. 101 ZZPL, čl. 201 Statuta UNS), pri čemu važeći ZVO na drugačiji način uređuje prikupljanje podataka o ličnosti i vođenje evidencija u odnosu na prethodni ZVO, te ne sadrži pravni osnov za jedinstveni informacioni sistem univerziteta. Iz tog razloga, postojanje Pravila je upitno sa stanovišta važećih propisa.

4. DISKUSIJE I ZAKLJUČCI

Digitalizacija u delatnosti visokog obrazovanja nosi sa sobom rizike informacione bezbednosti. UNS kao renomirana visokoškolska ustanova treba da prepozna odgovornost za zaštitu podataka o ličnosti i prava onih čije podatke obrađuje, i da teži unapređenju informacione bezbednosti i u ovom segmentu.

Naime, UNS je kao visokoškolska ustanova dužan da vodi određene evidencije o podacima, među kojima su i podaci o ličnosti, i da Ministarstvu dostavlja podatke upisane u te evidencije, odnosno unosi ih u registre, u skladu sa čl. 113 ZVO i čl. 175 ZOSOV. UNS je kao rukovalac dužan da se u obradi tih podataka pridržava striktnih pravila iz ZZPL, koji se kao sistemski zakon neposredno primenjuje na sve oblike obrade podataka o ličnosti. Međutim, u pogledu utvrđenih dužnosti, nije najjasnije propisano, odnosno precizirano na koji način se vode evidencije i obrađuju podaci, te kako se unose u registar, jer u skladu sa važećim ZVO I ZOSOV nisu još uvek uređeni bliži uslovi u pogledu vođenja, prikupljanja, unosa, ažuriranja, dostupnosti podataka. Ne samo da je upitna međusobna usaglašenosti pravila u relevantnim zakonima i podzakonskim aktima i njihova usklađenost sa načelima obrade podataka o ličnosti iz čl. 5 ZZPL, nego je ovakvo pravno stanje nedopustivo, jer izostaje predviđenost, jasnoća, preciznost i konkretizacija pravila. Takođe, prisutna je i pravna neizvesnost, kako za lica o kojima se podaci obrađuju, tako i za UNS jer nepostupanje po ovim dužnostima osnov je prekršajne odgovornosti.

Osim toga, UNS kao samostalna VŠU ostvaruje integrativne funkcije u određenim oblastima u skladu sa ZOV i Statutom, a jedna od tih funkcija tiče se jedinstvene baze podataka. Međutim, u samom ZVO više ne postoji odredba o jedinstvenom informacionom sistemu univerziteta, tako da ne postoji pravni osnov za pravno uređenje ni za formiranje takvog sistema. U tom pogledu, korisno je preispitati pojedine odredbe opštih akata koje se odnose na jedinstveni informacioni sistem Univerziteta, i to: čl. 34 st. 1 tač.1 i st.2, čl. 93 st.1 tač. 1 i 13, čl. 95 st.2 Statuta UNS, kao i Pravila o načinu i dinamici dostavljanja podataka informacionom sistemu Univerziteta u Novom Sadu.

Da bi u pogledu zaštite podataka o ličnosti UNS postupio u svemu u skladu sa ZOV, ZOSOV i ZPPL i da bi se prevazišli navedeni nedostaci, ne samo da bi bilo korisno da UNS *usvoji interni akt koji bi se uredile tehničke, organizacione i kadrovske mere zaštite*, nego bi *najbolje rešenje* bilo da se, s obzirom na to da nisu na osnovu ZOV i ZOSOV doneti pravilnici o bližim uslovima za obradu podataka na VŠU, *u takvom internom aktu prate primeri dobre prakse i međunarodno priznatih standarda informacione bezbednosti*, jer i sam Statut eksplicitno pominje „najviše standarde o zaštiti podataka“. Na taj način, UNS bi mogao da postane pionir među VŠU u Srbiji na polju informacione bezbednosti podataka o ličnosti.

5. LITERATURA

- [1] Ustav Republike Srbije ("Sl. glasnik RS", br. 98/2006-3, 115/2021-3 (Amandmani I-XXIX), 16/2022-3).
- [2] Zakon o visokom obrazovanju ("Sl. glasnik RS", br. 76/05, 100/07 - autentično tumačenje, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - autentično tumačenje, 68/15 i 87/16).
- [3] Zakon o visokom obrazovanju ("Sl. glasnik RS", br. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - dr. zakon, 67/2019, 6/2020 - dr. zakoni, 11/2021 - autentično tumačenje, 67/2021 i 67/2021 - dr. zakon).
- [4] Zakon o zaštiti podataka o ličnosti ("Sl. glasnik RS", br. 87/2018).
- [5] Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja ("Sl. glasnik RS", br. 88/2017-3, 27/2018-3 (dr. zakon), 27/2018-22 (dr. zakon), 10/2019-5, 6/2020-20, 129/2021-9).
- [6] Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije koju vodi visokoškolska ustanova ("Sl. glasnik RS", br. 21/2006).
- [7] Pravilnik o registru visokoškolskih ustanova, studijskih programa, nastavnika, saradnika i ostalih zaposlenih ("Sl. glasnik RS", br. 21/2006).
- [8] Pravilnik o Jedinstvenom informacionom sistemu prosvete ("Sl. glasnik RS", br.81/2019).
- [9] Statut Univerziteta u Novom Sadu.
- [10] Pravila o načinu i dinamici dostavljanja podataka informacionom sistemu Univerziteta u Novom Sadu.